

Sygn. akt V KZ 8/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **Z. P.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 marca 2017 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego
w Z. z dnia 23 stycznia 2017 r.,

odmawiające przyjęcia kasacji od wyroku tego Sądu

z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt VII Ka [...],

zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt VII K [...]

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistej kasacji Z. P.,
powołując się na przepisy art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. i art. 429
§ 1 k.p.k. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano również na art. 526 § 2 k.p.k.
i podano, że skazany, który uczestniczył w rozprawie odwoławczej, nie wystąpił
z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu
odwoławczego i ostatecznie uznano, że kasacja została wniesiona przez osobę
nieuprawnioną.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie skazany podniósł, że nie kwestionuje
argumentów zarządzenia co do uchybienia przez niego przepisom procesowym.
Jak podaje, doszło do tego „z przyczyn obiektywnych”, wiążących się z brakiem
przez niego dostępu do odpowiednich dokumentów przed rozprawą odwoławczą.

Natomiast po ich uzyskaniu sporządził kasację i zwrócił się o wyznaczenie obrońcy z urzędu, dopatrując się przesłanki określonej w art. 439 § 1 pkt. 6 k.p.k. w odniesieniu do jednego ze skazań wchodzących w skład kary łącznej objętej niniejszym wyrokiem łącznym.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okoliczność, że skazany Z. P. nie nabył uprawnienia do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego jest w sprawie właściwie niesporna. Potwierdza ją sam skarżący, nie domagając się wszak nawet przywrócenia terminu do wykonania czynności polegającej na złożeniu tzw. zapowiedzi kasacji. Świadczą też o tym dokumenty zalegające w aktach sprawy. Wynika z nich, że skazany, który w dniu 6 grudnia 2016 r. uczestniczył w rozprawie odwoławczej wraz ze swym obrońcą, został pouczone o sposobie i terminie wniesienia skargi kasacyjnej. Po tej dacie, w wykonaniu swych uprawnień, skorzystał on jednak tylko, w dniu 26 grudnia 2016 r., z określonego w art. 156 § 2 k.p.k. żądania wydania kopii wyroku i protokołu rozprawy apelacyjnej. Do dnia 2 stycznia 2017 r., kiedy to wniósł kasację, w ogóle zaś nie wystąpił z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, którą to czynność powinien był wykonać w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku.

W przedstawionej sytuacji nie ma żadnych przesłanek do podważenia zaskarżonego zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji, z tym tylko, że – zapewne w wyniku przeoczenia – w podstawie prawnej rozstrzygnięcia wadliwie przywołano przepis art. 112 k.p.s.w., który w niniejszej sprawie w ogóle nie ma zastosowania.

Na marginesie natomiast wypada zauważyć, że treść przedłożonych przez skazanego pism procesowych, w których powołuje się na niepodnoszoną w toku postępowania, wskazaną na wstępie okoliczność, powinna spotkać się z odpowiednią (już choćby tylko przez udzielenie skazanemu informacji) reakcją organu postępowania.